

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 25 Novembre.—Sta. Catarina vg. y mr. y S. García abat.
 Dill. 26.—Els Desposoris de Nostra Senyora y S. Conrat b.
 Dim. 27.—Sts. Facundo y Primitiu mrs.
 Dimec. 28.—S. Gregori III, papa y cf.
 Dij. 29.—S. Sadurni b. y mr.
 Div. 30.—S. Andréu ap.
 Dis. 1 de Desembre.—San Eloy bisbe y Sta. Cándida mr.

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comensa á les 4 y mitja.

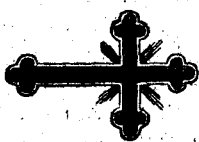
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Biat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Biat de moro	14'50	«
Fajol.	11'50	«
Mill.	14'00	«
Panis.	13'50	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llúbins.	11'00	«
Patates (carga).	12'00	«
Ous (dotzena).	01'40	«

Núm. 22.

D.ª **Margarida Llorens y Maruny**
DE VILÀ

Morí el día 19 del corrent á la'edat de 38 anys

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS

E. P. D.

Sos affigits espós D. Francisco Vilá, fills, Pere y Bartoméu, mare política, germá, germá y germanes polítics, nebots, cosins y demés parents, presents y ausents; al participar á sos amichs y coneguts tant irreparable perduda, 'ls hi pregan la tingan present, en ses oracions.

Olot Novembre de 1900.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

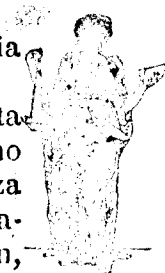
Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

OLOI

La arribada d'en Krüger

¿De que 'ns han servit tants sigles de civilització? Tants sigles de predicar la doctrina de Jesu-Christ que 's el verb de la pau universal, de proclamar els drets del home, de incensar á la justícia y de esquinsar hipòcritament les vestidures davant de 'ls procediments dels conquistadors mitgevals ¿de qué han servit?

Les arts s' han perfeccionat, les industries han fet prodigis, les ciències han esbrinat totes les lleys de la naturalesa, els juriconsults han sentat els veritables conceptes del dret y 'ls sociòlechs resolt tots els problemes que portaven perturbada la societat.

Més per sobre tanta conquesta, tanta ciència y tanta bellesa, per demunt d'aquesta que 'n dihem l'apoteosis de la civilització, hi xipolleja are com avans la bestia humana. Avuy com ahir com en altre temps, la forsa, ja vagi cuberta de pells com l'home del desert, ja ab la clámide y vesta romana, ja ab les brodades y damasquinades vestimentes dels sigles mitjos, ja ab el correcte frach y la immaculada corbata blanca de nostres dies,

sempre, sempre es la mateixa bestia fastigosa y repugnant.

No hem avansat un pas. Aquesta bestia aixís se diga Alexandre Magnó ó Tamerlán, Juli Cessar ó Atila, Maza ó Hernán Cortés, Mahomet II ó Napoleón, Mack-Kinley ó Chamberlain, sempre es la mateixa forsa brutal en mans de la intel·ligència sense consciència ni cor, més antipática com més intel·lectual se presenta en sos procediments, perque es d'advertir que la major suma d'intel·ligència s'emplea en la major dossis d'hipocresia que ja podriam dirne cinisme per lo mateix que sap que no ha de enganyar á ningú.

Ara mateix tenim á Europa un testimoni evident de que les irrupcions dels bárbaros del nord no s'acabaren per mil·cinch cents anys enrera. En Pau Krüger, el respectable President de la república transvaliana, d'aquest heróich escamot d'honrats é intel·ligents pagesos que tot fentse una civilització propia que es la admiració del mon enter, fa ja tres generacions que fugen com de la peste de la civilització europea que no pot viurer sense ofegar á algú.

En va passaren el riu, en va tras-

passaren les montanyes, per tot allà hont ab el seu treball y les seves virtuts feyan florir la terra avans nua y xorca, els ha perseguít la rapacitat britànica qu' escomet y roba als pobles ab el mateix dret y ab més impunitat que 'n Bacayna als firatayres que crehuavan el Collsacabra.

El pobre president, deixant als seus subdits batentse encara ab tot el coratge dels pobles lliures, ha vingut á Europa á clamar justícia pel seu dret trepitjat ¡Infelis! es igual que si 'ls espoliats per en Bacayna haguessin recorregut á n' en Pau Gibert ó á n' en Ramón Felip. Ja se n' alegrarian les nacions europees de que 'n Krüger fos prou fort pera revolcar á l' Inglaterra; se n' alegrarian y fins l' aplaudirian y li agrahirian que 'ls desempellegués d' un competidor que 'ls hi fa nosa, pero en Krüger es un vensut y ab els vensut, com els banquers ab els ricatxos vinguts á menos, les potencies no s' hi tractan.

El poble l' aclama y exalsa. S' entén, el poble de les nacions que no 'n tocan cap residuo de la expoliació. El poble inglés l' escarneix y 'l befa. Un altre día el poble inglés aclamará y exalsará á un altre president expoliat, que á son torn serà befat per altre poble que avuy aclama á n' en Krüger. Será que á les hores aquell no té part en el robatori que haurá sigut en profit d' aquest altre.

Heus aquí la justícia humana ¿Ets fort? ¡tocala home! ¿ets débil? morirás á les meves mans avans que t' arplegui un altre.

¡Feu congressos de la pau, establiu arbitratges y lligues pel desarme universal. Els primers en allistarsi serán els que menos ganes tenen de cumplir els compromisos, es á dir, ja volen que 's compleixin; mentres no perjudiquin els seus interressos.

Aixó és l' imperialisme, (III) del

centralisme. Per aixó els Estats volen concentrar tota la vida de les nacions en una sola mà, Es la manera d' enfortir les tiranies y d' ofegar la conciencia dels pobles.

Saludemlo donchs les ànimes honorades, al heroich president de la desgraciada república del Transvaal y fem vots pera que trobi un consol pera les penes que l' affigeixen á n' ell y á n' els seus súbdits. Descubrimnos devant d' aquesta honorable victima dels facinerosos de frach y corbata blanca.

X.

EL CARRER DE SANTA PAU

Sembla que la obertura del nou carrer de Santa Pau entre 'l que fins are porta aquest nom y 'l de Fontanella, destinat á rebre la carretera de Girona per Santa Pau y Mieras es un fet que 's veurá realisat molt aviat. Diu que aquet mes van á comensarse 'ls treballs de la dita carretera y si be no 's parla encara de comensar 'l pont sobre 'l Fluviá que l' ha de unir ab el carrer d' entrada y que per lo tan el fet material de la obertura d' aquest va llarch, ja que sense 'l pont y sense cases 'l tal carrer no tindrà cap aplicació, ab tot, la línia está ja marcada y 'ls propietaris han firmat ja 'l permís, abstenintse de sembrar el terreno senyalat.

No es ja temps, de discutir lo que está resolt y fallat, ni es nostre proposit aquest, sols volém deixar consignades en nostre periódich les objeccions y observacions que de paraula y per escrit se feren en temps oportú contra aquet projecte, objeccions y observacions que no feren cap pes en les entitats encarregades d' fallar y que apro-

varen el projecte presentat per l'enginyer, per mes que en la votació de la Corporació Municipal, logrà sols un vot en favor.

Recordém que en la citada votació, les opinions estigueren dividides en tres projectes á mes del de l'enginyer firmant del projecte oficial. Uns apoyaren la entrada pel actual carrer de Santa Pau alegant els drets adquirits pels propietaris de dit carrer quins al construirhi tingueren en vista les ventatjes que la citada vila hi havia de reportar. Altres votaren pel carrer de Fontanella y la majoria votá pel carrer de Vilanova.

Surá com hem dit el del enginyer pel carrer innominat encare, al cual sols hi donan les tapies dels jardins y horts de les edificacions dels dits carrers Fontanella y Santa Pau. Ignorém quines rahons técnicas haurán induhit al enginyer autor del projecte, pero suposém que aquestes rahons se referian al emplassament del pont. Sian les que sian les respectém, pero fins suposant que la construcció de tal pont fes indispensable y únich l'emplassament que l'autor del projecte li ha senyalat, es evident que al pont s'ha sacrificat l'estética y la economí, ja que 'l projecte aprovat sent el més car serà 'l que donará l'entrada més llejta á la vila: vegis si nó.

Aquest carrer representa l'indemnisació del terreno en tota sa extensió y l'indemnisació de la casa (rústica) del Sr. Monsalvatje, les muralles dels horts dels Caputxins, de la fábbrica dels germans Planas, del jardí del ja citat Sr. Monsalvatje, de la Presó y per fi indemnificació de la casa de la Sra. Viuda de Sargatal. Aixó en lo que afetctá á la part económica y á la part estética, excepció feta de la fatxada posterior del edifici El Arte Cristiano y de la reconstrucció de la de la Sra. Sargatal no presentarà cap més

fatxada, sino dues linies de tapies en tota sa extensió. Es més; aquest carrer presentava la antiga aliniació basada en la del edifici Hospici que marcaba la acera de llevant y tothom creya que al donar al carrer la major amplada que l'Estat exigeix que es de 10 metros (l'antich no 'n tenia senyalats més que 6'60) se guanyarian els 3'40 que faltan per la acera de ponent. Donchs no es aixís sinó que 'ls 3'40 se reparteixen á banda y altre per igual, ab lo cual resulta que la fatxada posterior de El Arte Cristiano que ja está construhida segons aquell projecte, presentarà una reconada de 1'70 y en cambi al fons del carrer apareixerá la cantonada del Hospici ab una sortida també de 1'70.

Ab aquestes indicacions se pot ben compendrer que la entrada en nostra vila per la nova carretera de Santa Pau serà ben poch vistosa.

El carrer de Lorenzana pel que votaren alguns senyors regidors, tenia la ventatja de no exigir l'indemnisació del terreno sino en la major amplada que se li devia donar de 3'40 mes en cambi, tenint edificacions en les dues aceres la indemnificació urbana tenia que ser costosíssima.

L'actual carrer de Santa Pau á part de la consideració que mereixian els que hi han creat interessos, exigia una indemnificació incomparablement mes baixa que 'ls dos anteriors; se reduia á la de una faixa de terreno de 3'40 en tota la extensió del carrer y una sola finca urbana.

Per lo que 's refereix al carrer de Vilanova que fou el que obtingué majoria de vots, l'indemnificació també era baixa ja que 's reduia á la del terreno per cuan les poques construccions que hi há, donan ja la amplada de 10 metros.

Tenia ademés aquest projecte la ventatja de que desembocant al Parch,

empalmava ab les carreteres de Sant Joan de les Abadeses y d' Amer. Aixís el gran tráfic entre aquestes tres importants vies no tenia que trepitjar els empedrats de la vila destruhintlos com ne tenim bon exemple ab lo que está succehint avuy.

Alguns objectan que s' allunyava del centre de la vila y no es exacte, perque á dos passos del pont se trovarian els carrers actual de Santa Pau y el de Ronda que condueixen directament al centre de la població.

Creyém haver demostrat que la entrada que 's dona á la carretera de Santa Pau es la mes cara y la mes antiestética de totes les que 's projectaren.

X.

REMORDIMENT

A mon benvolgut amich en Narcís Agustí

I

Tornava ab en Ferrán, mon amich de la infantesa, d' una divertida excursió pel voltants del poble de X., y tot sostinguent animada conversa caminavam vora la riera que corra á un kilómetro del poble, quant al ser á un revolt del camí va cridar-me poderosament l' atenció un grandíós casal situat al bell cim d' un proper turó, quin aspecte antich y ayre senyorial va fer que 'm quedés bona estona aturat contemplant aquella bella mostra d' eixos antichs casals, extranya barreja de castell feudal y de casa de camp, dels que 'n restan encara alguns exemplars en la nostra alta montanya.

—Es el casal del Rieral, me digué en Ferrán contemplantlo. Es el més vell de tota eixa plana, puig segons

se diu sa construcció es anterior á la invasió dels moros. No fa molts anys estava ja apunt de ser venut, quant... mes deixa que referent á n' aixó te conti una historia del tot vera é interessant, de la que 'n fou testimoni el meu avi que al Cel sia. Va contármela ell mateix una vesprada d' hivern vora la llar.

Fa alguns anys vingué á establirse en aquest poble un subjecte desconegut al que si be no li mancava nom propi, prompte fou conegut pel Juheu degut al degradant ofici d' usurer á que s' havia dedicat.

¿D' ahont era vingut el Juheu? Ningú ho sabia. Aquesta gent no tenen més patria que 'l tros de terra ahont poden clavar llurs unglots y exercir sos instints d' auell de rapinya. Y com si sa vinguda hagués portat mala estrogansa, comensaren á minvar les cullites y á agafar maluries els olivets y vinyerals, trovant aixís prompte 'l Juheu ample camp ahont feu nombroses victimas la usura, aquesta usura que si es terrible en capitals ho es molt més en poblacions rurals.

La darrera de ses victimas fou don Pere del Rieral.

Desgracies de familia y sobretot alguns deutes contrets per sos antepassats obligaren á aquell propietari model d' honradesa á buscar en les ben omplertes caixes del usurer el compliment d' aquells deutes per ell sagrats. Després vingué lo que ve sempre. Comensaren á apilonarse interessos sobre interessos y el deute aná pujant, pujant fins á amenassar la ruina del més antich casal d' eixa vall.

Don Pere anémich ja de sí, comensá á abatcers primer y á malaltejar després, víctima del sufriment moral que aixó li produhi. Tenia moments de neguit y fins de vera desesperació

dels que sols el distreya l' Alicia, sa filla, hermós angelet que era sa única esperansa y consol.

II

Una vesprada d' estiu y molt avans del toch d' ànimes surtia el Juheu de sa casa en direcció al Rieral.

Anava á fer present á son amo que l' endemà vencía la darrera carta de pago que aquell li havia firmat.

Crehuá el Juheu l' alzar del Corb, vorejá la cinglera del Masvell y travessant la riera, en un moment se trová al Rieral.

La porta forana era oberta y enfilant escala amunt empenyá la porta de la dreta y s' ficá á la cambra que servia de despaitx á don Pere.

Mes no havia encar arribat á mitja cambra cuant s' aturá sorprés, esglayat. Allí mateix, devant seu é illuminat per la esmortuhida claror de quatre ciris estava damunt del llit el cadavre de don Pere, mort feya poques hores. En sa cara hi duya retratat el sofriment moral que l' havia corsecat y dut á la tomba.

L' entrada del Juheu feu girar el cap als poch parents y amichs que vetllavan al difunt y algú d' ells, menos benévol s' atreví á dirigirli alguna mirada en que s' hi traslluhia tot un mon d' odi concentrat y de venjança no satisfeta.

Més l' usurer ni se n' adoná. Com petrificat, sens esma de cap mena, sa vista com atontada restava fixa en el cadavre que tenia devant seu. Per sa pensa creuhá depresa com un llamp el recort d' aquells jorns de desgracies y de miseria que ell, sols ell, miserable butxi, havia dut á aquella familia. Per primera vegada se avergonyí de sí mateix devant dels altres y com fible verinós senti també sa ànima per primera vegada la punxada del remordiment.

Llavors com entontit, sens dir un mot, sorti maquinalment d' aquella cambra, baixá l' escala y s' dirigi vers sa casa.

L' endemà corria pel poble la noticia de que l' usurer havia marxat, ¿ahont? Ningú va saberho.

Havian passat alguns anys y ja ningú s' recordava del Juheu ni de ses malifetes, cuant un dia el meu avi, tutor de l' Alicia del Rieral, rebia la visita del notari d' aquest poble que li feu entrega d' un plech sellat. Era 'l testament del Juheu. En ell deixaba una meytat de sa fortuna als pobres y l' altre meytat á l' Alicia del Rieral, á la filla de la victima de aquell usurer que al donar sa darrera urpada se senti ferit com per verinós escorsó per la fiblada del remordiment, del remordiment que desde llavors el perseguia sempre..... sempre..... sens may parar.

M.

15 Novembre de 1900.

SECCIÓ COMARCAL.

SAN JOAN LES FONTS 16 de Novembre

Divendres passat quedaren en vaga per no assistir á son treball els obrers de la fàbrica de la viuda Murillo, dirigida per el senyor Castellet, el dia següent per la mateixa causa deixaren de treballar totes les fàbriques de llanes d' aquest poble, quedant parades desde 'l dilluns, dia 19. sols les dels senyors Castellet, Masllorens y Marguí. Fins á la fetxa no hi ha hagut cap desordre, per ara no se sap cuant tornarán á treballar les que restan parades. Deu fassi la gracia que siga prompte, que del contrari la majoria dels habitants d' aquest poble 'n sentirian les conseqüencies.

Dimars pròxim passat á les deu del vespre, se sentiren alguns tiros acompanyats del crit de foch, posant en alarma á tots els vehins d' aquest poble que abandonaren ses

llars y molts el llit, acudint tothom al punt del succés. Personats allí, resultá que 's calava foch en la casa del conegut paleta en Joseph Vila (a) Ferré. De moment se veia tan espantós que no sols se feya impossible dominarlo sino que 's temia per la casa vehina plena de material combustible, separada de l' anterior en algún pis de la mateixa sols per una sensilla porta de fusta. Veyent que 'l foch prenia tal increment que amenassava fer cendres de les cases que 'l voltavan y trobantnos faltats de material necessari per oposarnos á tan terrible enemich, se demaná ausili al Parch de bombers d' Olot, que sense ferse pregar, enviá al lloch del succés un nombrós grup de bombers voluntaris á les ordres del senyor Cases, quins ab una bomba y demés estris necessaris se posaren ab molt poch temps en dit lloch, malgrat les males condicions de distancia, nit de fosca y fanch. Al arribar els bombers feya poch havia sigut dominat el foch, gracies á la munió de gent del poble que hi acudí y més que tot potser á l' haverse ensorrat un pis ple de guix, el que posá 'l foch en condicions de poguer ser dominat per l' aygua que se li tirava.

No puch acabar aquesta ressenya sens fer constar el bon efecte que ha produhit en el poble de San Joan en massa y en primer lloch á l' Ajuntament, la vinguda dels bombers per auxiliarnos en tan terrible pas, no sabem com tornar tan noble sacrifici. Penso si no s' ha fet, la Corporació Municipal d' aquí enviará 'l testimoni del seu agrahiment á n' el digníssim senyor Alcalde d' Olot.

El dimecres últim se celebrá una gran funció en el col·legi dirigit per les senyores monges d' aquest poble, commemorant la festivitat de la Presentació de Nostra Senyora, del modo següent: al mati, Comunió en la capella del mateix col·legi, la qual se vegé molt concorreguda, al vespre, rosari, cantant dos desenes del mateix ab molt de acert un coro de distingides senyoretetes, acompanyades d' algunes veus d' homes y armonium, tocat per nostre Rvt. senyor Rector, després d' un sermó escullit tinguerem gust en sentir varies poesies per les deixebles Consuelo y Josepha Coderch, Vila, Martí, Sala, Coderch Mercé, Cases, Masoliver, que per lo petites se vegé la molta instrucció y bona educació que reben en dit col·legi.

El corresposal.

CAMPRODÓN.

22 de Novembre.

Desde 'l día 17 del corrent els obrers de aquesta comarca deixaren d' assistir á les fàbriques, segurament per secundar les vagues de Manllén y Manresa. Els amos de les fàbriques han manifestat á n' els treballadors per medi d' un avis fixat á les portes de les mateixes, que interinament quedan despedits tots y que á nova ordre tornarán enjegar, ab la advertencia, que 'l qui vulgui treballar deurá antes demanarlo al amo.

Durant tota la matinada ha nevat fortament en aquesta comarca, mantenintse el never en la montanya durant tot el dia y gran part de la nit.

Ha experimentat una gran mellora en la seva malaltia el fill de nostre benvolgut amich en Manel Badia, cosa que celebrém moltíssim.

Han arribat forces de Civils y cavalleria en previsió de lo que pogués succehir al enjegar les fàbriques.

La fàbrica dels senyors Sureda y Pedrerol, han comensat la desmontura y traslació de tots els aparells mecánichs per la elaboració dels velluts, per instal·larlos en una fàbrica del pla de Barcelona.

El corresposal.

BESALÚ.

22 de Novembre.

En la Parroquial iglesia d' aquesta vila se está celebrant ab tota solemnitat la acostumada funció relligiosa del Novenari de Animés, la qual ha tingut lloch tots els dias de aquesta setmana de sis á vuyt del vespre, siguent el principal atractiu els sermons que están á càrrech del Rvt. P. Codina de la Casa-Missió de Banyoles, el que ab ses bones dots orator es deixa del tot satisfeta á la multitut que va á escoltarlo, donchs es tan agradable la expressió de la seva paraula que l' iglesia cada dia s' ompla de gom á gom. Es tan clá y catalá ab els seus sermons, que no podém més que felicitarlo per ses tan pures paraules catalanes del tot, que deixan á la concurrència tan plena de goig com satisfeta.

Dimars passat se presentá un dia tot plujós y fret, cayent allí á mitja tarde una bona regular ploguda que durá hasta altes hores de la matinada, causant, com es de suposar, una regular avinguda en el riu Fluviá.

Al dia següent al matí ens trobarem que desde la montanya de la Mare de Deu del Mont, fins el Pla dels Solls, estava tot cobert de neu, aixis com també la part de Lliorona y Bassagoda, la qual ha acabat de fernes despertar el fret de bona manera. Ja podèm ben dir que estèm en plé hivern.

S' están palpant les conseqüencies de la gran plaga de les olives, donchs els pagesos que han comensat á cullir les *ventanas* estan desmayats del tot, donchs se calcula que encare son pitjors que 'n altres anys de corcades.

El corresponsal.

BANYOLES.

22 de Novembre.

Res de nou tinch de dir respecte al moviment carlí de dias enrera, en aquesta res havèm notat d'extraordinari, ni tampoch res que valgui la pena de mencionar, únicament que 'l tinent de la Benemèrita ab deu ó dotse números, anaren á Mieres á practicar algún registre y no conseguiren res. Bona pau y que duri.

Dias passats tinguerem el gust de veurer y saludar en aquesta, á nostre benvolgut amich y company de causa en Ramón Mata, redactor d' aquest setmanari.

El dia 17 del actual passá á millor vida l' esposa d' en Jaume Caselles, germana de nostre estimat amich mossen Joan Basalés. El dol fou una verdadera manifestació de simpatía.

De desde aquestes columnes enyém el més sentit pésam á nostre amich Caselles, igual que á tota la familia de la finada.

Que Deu la tinga acullida en la Gloria.

Dissapte próxim, dia 24, tenim la fira de San Martiriá, la que si 'l temps hi acompanya sol ser molt concorreguda, es la més important que se celebra en nostra vila.

El cel ens ha regalat aygua en abundancia y les montanyes vehines aparegueren

cobertes de neu, aixó es causa de que 'l temps se hagi refrescat del tot.

L' anyada de les olives se presenta mañ les poques que hi haura son corcades, l' oli baix aquest motiu es també dolent y car.

Dilluns passat contragué matrimoni en Lluís Carrera d' aquesta ab la simpática y bella senyoreta Rosa Vivés y Mauri, de San Feliu de Guixols.

Que Deu els hi concedesca á la novella parrela una interminable lluna de mel.

El mercat d' ahir fou molt poch esconcorregut á causa de les últimes plujes y per la proximitat de la fira.

Els banyolins que anaren á visitar l' Exposició de Paris, vingueren mol contents y satisfets d' aytal visita.

El corresponsal.

RIPOLL.

23 de Novembre.

Avuy al mitj dia, s' han obert totes les fábricas, haventhi assistit alguns trevalladors. Se confia que prompte estaré restablerta la normalitat. Pera sostenir l' ordre, (complert fins al present,) tenim cinquanta soldats de cavalleria y varies parelles de Guardia Civil montada y de peu.

Ha sigut tancat per l' Autoritat el Centre Obrer.

Les montanyes properes están cobertes de una lleugera capa de neu, fentse sentir bastant el fret.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

L' Institut Oloti obrirá 'l dia 1.er de Desembre classes perá l' ensenyansa de solfeig, piano y altres instruments, en els quals hi podran ingressar quantes persones ho desitgin, encara que no siguin socis del dit Institut, si be aquestos y sos fills disfrutaran de alguna rebaixa sobre 'ls preus establerts.

Aquestes classes seran desempe-

nyades pels professors germans Casanova, baix la superior direcció de don Narcís Corriols, en delegació de la Secció de música del expressat Centre.

Els preus senyalats son els de pessetes 2'50 pera 'ls alumnes de solfeig y 5 pera els de piano y demás instruments.

Hora de 12 à 1 dels dies feyners, en el propi local del Institut.

Es notable la decadencia que 's nota en la policia de nostres carrers y si l'autoritat no's decideix à fer cumplir ab tot rigor ses disposicions, aviat tornarem à n' aquell temps en que 'ls porchs hi pasturavan. Son moltes les vies que están fetes una inmundicia y pera que 's vegi 'l poch respecte d' alguns vehins pera 'l decoro de la població, citarem el cas que presenciarem d' un vehi del carrer de Fontanella que en ple dia engegà carrer avall el such de la comuna empestantho tot. Per sort passava en aquell moment un dependent del Municipi, qui à instancies dels transients prengué alguna disposició.

Avuy à les sis del vespre, l' *Institut Oloti* celebrarà la novena de ses vetllades en la que hi debutarà l' Orfeó de la Secció de música.

El dimars d' aquesta plogué seguidament desde 'l mitj dia fins à la matinada següent y encare qu' era pluja menuda s' aprofità molt be. Les montanyes vehines aparegueren abundantment cobertes de neu, lo que feu baixar notablement la temperatura, sent en algunes hores el fret molt viu. La neu persisteix cubrint encara les altures, si be 'l fret ha amaynat. Aixó fa dir als pagesos que aquella neu n' espera d' altre.

Falta un tros de brana del Pont de Ferró pel costat de la carretera de les Mores, lo que trasladém à qui correspongui perque s' adovi, ja que del contrari no fora estrany que algú hi caygués.

Llegim en el *Diario de Gerona* del 20 del actual.

Ahir à les 12'32 de la tarde descarrilá el tren de la línea de Olot procedent de Les Planes en el kilómetro 28, sortintse de la via la máquina y cinch vagons, no havent ocorregut per fortuna desgracia alguna personal.

A les 3'15 de la tarde arribá à dit punt un tren de socorro.

Sembla que 'l descarrilament es degut al mal estat de la línea ab tot y ser aquest l' últim tros construhit.

Dilluns à la nit les cornetes dels bombers ens anunciaren que 's calava foch, el qual resultá ser en una casa del vehi poble de Sant Joan les Fonts que veyent l' increment que prenia y 'ls resultats que podia portar se decidiren à demanar ausili al Parch de Bombers de nostra vila.

Si be les perdues materials son de alguna importancia no hi hagué afortunadament cap desgracia personal.

Per excés d' original hem tingut de retirar algunes noticies y la secció de defuncions y naixements.

La Unió Catalanista ha enviat al president Krüger el següent telegrama:

«Unió Catalanista vos desitja felis arribada esperant ocasió de presentarvos à Paris sós sentiments de simpatia.—President, *Folguera.*»

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

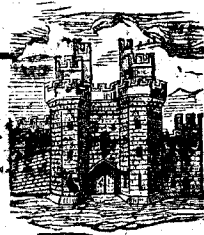
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterias, 53, 1.^a

Casa Baleta

Franelas llana (trage complert). . . 2'95 pessetas

Id. cotó id. id . . . 2'45 id.

GRAN VARIETAT EN MOSTRAS Y COLORS

**mantas de llana, estracans, pells, pa-
neto y altres gèneros per la present
temporada à**

PREUS REDUHITS

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

**situat en els carrers de Sant Esteve, nùm 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta
vila que en lo mateix establiment s'ha rebut un complert y variat assortit de
gèneros última novetat pera la estació d'hivern, y que 's confeccionan tra-
jes à mida desde 'l mòdich preu de 20 ptes. en avant, competint, d' aquesta
manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes
fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.**

Hi ha per vendre

Un Parayguero nou, ab rebaixa de preu.

Informaràn en la impremta d'aquest setmanari.